

STÅL

därför att stål är materialet

som tål fuktighet
och temperaturväxlingar.

CENTAUR

34-44 lbs vid 28" pil

DIANA

25-34 lbs vid 25" pil

TIGER

49-62 lbs vid 28" pil

PILAR:

cylindriska, diam. 5,5 mm
och koniska 24", 25", 26"
27" och 28"

NYHET dampil

cylindrisk, diam. 5 mm
24", 25", och 26". Kräva
endast 28 lbs drag på 70 m.

**därför att
Seefab är
modellen**

som vunnit världsmark-
nad och världsmästerskap.

Sandviken. Tel. 540 70

SEEFAB

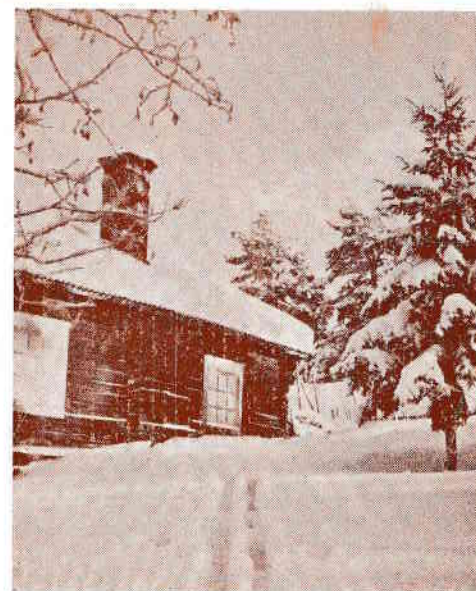
Säljes i sport- och
järnaffärer.

Om SEEFAB inte
finns i Eder affär,
kontakta oss.

12

Dec. 1954

Årg. 7

*God
Helg!*

 BÅGSKYTTE
ORGAN FÖR SVENSKA BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

En God Jul

och ett

Gott Nytt År

tillönskas Sveriges Bågskyttar

Ryds Industri AB

RYD

Med denna tidning följer inbetalningskort för Bågskytten 1955

'Låt mig bli en pil på din båge - - -'

För mer än 2000 år sedan karakteriserade en grekisk filosof idrottens mening och mål på följande sätt: "Det är icke för att förnöja folket med tävlingsfester eller för att de unga ska vinna lagerkransarna, som vi låta vår ungdom beträda tävlingsbanorna, utan för att göra det möjligt för dem att erfar en större glädje än bara hedern att bära en krans av lager, nämligen att njuta det högsta, som kan bjudas en man: friheten för landet och varje dess medborgare samt att befordra dess storhet och dess inbyggares välbefinnande och lycka."

Detta är en hög målsättning, men icke för hög. Idrotten har den och kan förverkliga den. För det första har idrotten förmågan att samla ungdomen så, som ingen annan rörelse förmått. Vidare äger idrotten förmåga, att utjämna de motsättningar, som börd, pengar eller ställning så gärna reser upp mellan individerna; den är också ett handslag, som räcker ut över alla gränser och bereder samförstånd och världsomfattande förbrödring. Idrotten kan åt sina utövare skänka sådana egenskaper, som självbehärskning och hövskhet, den skärper iakttagelseförmågan och ger snabbhet i uppfattning, den är fantasieggande och leder till samling och koncentrationsförmåga. Idrotten står i strängaste motsats till allt som heter slöhet och slarv, den går till

storms mot allt mjäktigt och förverkligande. Den motarbetar själviskhet, ty dess mål kan endast nås genom rätt försakelse och underordnande under regler och lagar. Någon har karakteriserat bildning med orden: Vett och vetenskap, hut och hållning. Idrotten kan skapa de senare leden och öppnar viljan till de förra.

Är inte detta egenskaper, som också hör en kristen människa till? Förvisso är det så och därför har kyrka och idrott i många avseenden samma strävande och målsättning. Väl kan det ovan sagda synas vara ett glorifierande av idrotten, men märk att här endast sagts, vad idrotten kan och vill uträtta. Brister, som finns, är egentligen inte idrottens utan idrottsutövarens. Förbindelsen kyrka och idrott är av mycket gammalt datum. Den som läser svensk idrottshistoria finner bland pionjärerna biskoparnas namn Joh. Rudbeckius och Joh. Mattei från slutet av 1500-talet, vilka införde idrottsövningar i skolorna. Förståelsen mellan kyrka och idrott har sedan vuxit och det är all anledning att de två går in i ett allt intimare samarbete, vilket utan tvekan skall vara dem bägge till fromma. Ömsesidig respekt och hänsyn, när det gäller form, tid och plats kan öppna vägen att nå de mål, som i så många avseenden är gemensamma för båda.

Tidskriften BÅGSKYTTE, Svenska Bågskytteförbundets officiella organ
Redaktör och ansvarig utgivare: Gösta Smedel, Regementsgatan 10, Borås
Tel. 142 55.

Prenumerationsavgift: kr. 10 per år, 1/2 år 6 kr. inkl. porto. Postgirok 37 90 05.

Annonspriser:

1/1-sida kr. 100:—, 1/2-sida kr. 50:—, 1/4-sida kr. 25:—, 1/8-sida kr. 15:—

Chefsskifte – Seefab-bågens skapare drar sig tillbaka

Vid sommarens början kunde man i tidningarnas industrisidor läsa, att See Fabriks AB i Sandviken fått en ny chef. Disponent Nils J. Gille har avgått med pension och till hans efterträdare hade utsetts Carl-Henrik Bergström. Att en industri byter chef är i och för sig ingenting märkvärdigt. Det händer nästan dagligen. Men i det här speciella fallet kan det av olika skäl finnas anledning att närmare kommentera händelsen i dessa spalter, om än något sent. Den innebär nämligen, att en av bågskytte-sportens pionjärer dragit sig tillbaka för att, som det heter, njuta sitt otium.

Nils Gille blev chef för SEEFAB år 1928, alltså samma år som Stockholmsklubben bildades och det år som allmänt anses som den nordiska bågskytte-sportens födelseår. Dessa båda för oss sentida bågskyttar lyckliga tilldragelser hade inte då något samband med varandra, men skulle senare visa sig bli av mycket stor betydelse. Omkring 1930 blev Gille intresserad av båg-

I kristet bibelstudium användes pilen som tecken för självrannsakan. Du bågskytt, minns när Du lägger pilen mot bågsträngen, psalmens ord:

*Låt mig bli en pil på din båge
En pil som flyger åstad
Lik en flammande ljungeldslåge
Mot fiendehärars rad.*

Sv. psalmen 53:3

RAGNAR LEMAR
kyrkoadjunkt

skytte. Han var och är fortfarande sportsman och friluftssälkare. Som så många andra finner han en särskild tjusning i bågskytte-sporten, vilket han, som framgår nedan, på många sätt gett bevis på. Han har deltagit i många SM-tävlingar, senast 1947, och i VM 1946. Han var initiativtagare till bildandet av Sandvikens Bågskjutningsklubb år 1934 och var dess ordförande fram till 1951. Svenska Bågskytteförbundet var han också med och bildade år 1939 och var vice ordförande fram till 1950, då han avsåg sig återval. Han erövrade guldmärket 1948 vid 61 års ålder. Visserligen enligt de gamla bestämmelserna, som stipulerade, att man kunde erövrå guld genom att fyra år i rad uppfylla fordringarna för silver, men pres-

Nils J. Gille

Bear

GLASS-POWERED BOWS

nu för leverans mot
betalning i svenska Kronor

KODIAK II ... Kronor 255.—

GRIZZLY ... Kronor 205.—

POLAR ... Kronor 150.—

+ flygfrakt ca Kr. 37.—

Aluminiumpilar »24 SRTX»

Kronor 140.— per ds.

fraktfritt per post

Pilar av cederträ, ryggkoger, armskydd
skjuthandskar, pilännen, spetsar,
nockar m m, m m

Katalog och närmare upplysningar
mot 20 öre i frimärken

från representanten i Sverige

Håkan Blechingberg

Björnsongsgatan 138 - Bromma

Postgiro 56421 Tel. 376090 eft. kl. 18

tationen blir inte sämre för det — snarare tvärtom.

När Gille kom till Sandviken 1928 och till "See Fabrik" som fabriken då allmänt kallades, var antalet anställda 230 och omsättningen ca 1,5 miljoner kronor. Ordet "See" härstammar för övrigt från 1300-talet och var namnet på en liten by, som låg på den plats där fabriken nu är belägen. Ordförkortningen "SEEFAB" är av betydligt yngre datum. Det "uppfanns" och introducerades av Gille själv. I detta sammanhang kan det också vara på sin plats att skingra de missuppfattningar som på sina håll tycks råda om att SEEFAB skulle

vara en underavdelning av Sandvikens Jernverk. Så är inte fallet. SEEFAB grundades redan 1895 och är ett självständigt företag. Den första tillverkningen utgjordes av paraplyspröt, numera nedlagd. Efter något år uppstogs tillverkning av kalldragna stål-rör, som tidigare inte tillverkats inom landet. För närvarande tillverkas 7000 kilometer per år, en ganska avsevärd sträcka.

Under 1920-talet rådde depression och det var inte så gyllene tider som nu för industrin. Det gällde att hålla tillverkningen igång och att skapa nya användningsområden för rörprodukterna, vilka då huvudsakligen såldes till cykelindustrin. Av stålband gjorde man också och gör fortfarande skärmar och fälgar för cyklar, mopeder och motorcyklar. Profilerade rör, koniska rör, rör med varierande gods, bockade, plattade, vidgade, svarvade, borrade och svetsade rör av olika slag togs in i tillverkningsprogrammet och såldes som halvfabrikat. Röret, som är både starkt och lätt, började konkurrera med andra slags material, t. ex. trä och stål-stänger. Fast vi inte vet om det, finns det SEEFAB-rör i många saker förutom cyklar som vi dagligen ser eller använder, såsom flygplan, bilar, kylskåp, dammsugare, skrivmaskiner, ångpannor m. m. Efter halvfabrikaten kom så småningen helfabrikaten i form av sportartiklar — bågar, pilar, hoppstavar, hoppribbor, spjut, skidstavar. Nu sysselsätter fabriken 800 man och har en omsättning på 24,5 miljoner kronor.

Om någon nu tror, att SEEFAB:s stora utveckling under Gilles tid berott på bågskytte-sportens utbredning och den ökade försäljningen av bågskyttematerial, så har han fullständigt fel! Dessa artiklar liksom sportartiklarna i övrigt utgör bara en bråkdel av fabriken tillverkningsprogram. Snarare är det väl tvärtom, nämligen att fabriken utveckling möjliggjort bågskytte-sportens frammarsch.

Hur kom det sig nu att Gille beslöt till-

verka bågar? Någon större marknad förelåg ju ingalunda på 1930-talet. I Stockholm kanske fanns ett 30-tal bågskyttar. På andra ställen i landet visste man inte vad bågskytte var och knappast i något av de nordiska länderna heller. Men de som verkligen sköt med pil och båge hade desto svårare. Bågarna köptes för dyra pengar från England och var av trä. De måste hanteras mycket varsamt. Mellan varje pilserie måste man stränga av bågen för att den inte skulle "tappa" styrka. Gick strängen av betydde detta i de flesta fall att även bågen brast. Bågens kast var så dåligt, att man på längsta håll måste ha siktmärke långt över tavlan på en grantopp eller liknande. Regn och fukt hade så stor inverkan på bågen prestanda att man knappast tordes eller kunde skjuta i dålig väderlek.

På SEEFAB brottades Gille och hans medarbetare med utvecklings- och experimentarbete, vilket ju är nödvändigt i en industri som lever på kvalitetsprodukter. Det gällde och gäller alltjämt att hålla sig på toppen beträffande kvalitet och utförande. Dagliga praktiska prov sökte utröna rörens hållfasthet- och utmattningsegenskaper. Hur länge kunde t. ex. ett rör av viss kvalitet, vissa dimensioner och efter vissa tillverkningsprocesser böjas fram och tillbaka? Varför inte utröna detta genom att tillverka en båge? Då skulle man göra bågskyttarna en tjänst samtidigt som man själv skaffade sig vidgade kunskaper och erfarenheter på rörområdet. Två flugor i en smäll!

Gille och hans trogne medarbetare och bågskyttekamrat, framlidne ingenjören Eric Hansson, kontaktade skyttarna i Stockholm. Kjellson, matematikern och bågskytteentusiasten, kom in i bilden. Ett intimt samarbete kom till stånd. Kunde man göra en stål-båge till rimligt pris, skulle detta betyda oerhört mycket för sportens framtid. Konstruktionsarbetet påbörjades, men det var in-

Carl-Henrik Bergström

te så lätt som man från början räknat med. Men Gille gav inte tappt, vilket ju är utmärkande för varje sportsman. Det var väl märkvärdigt om inte SEEFAB skulle kunna göra en båge av stålror! Visserligen hade många försökt utan att lyckas, men desto mera stimulerande var det. Och dessutom var bågskytte en alldeles för fin sport för att dö ut — ty otvivelaktigt skulle det gå så, om det inte kom fram en billig och hållbar båge, som kunde köpas av alla. Bågskytte skulle bli en folksport — inte endast en sport för sådana som hade gott ställt.

Efter många vedermödor — och dryga experimentkostnader — kom den första bågen fram vid början av 1933. 1935 vann den sitt första världsmästerskap. Denna första stålroresbåge i världen, som nog inte skulle accepteras av våra dagars skyttar, ansågs på den tiden som en stor nyhet och ett avsevärt framsteg, inte bara ur bågskyttets synpunkt utan även rent tekniskt sett. Den fördelaktiga detaljen att bågen var tvådelad och sålunda bättre kunde emballeras och medföras, ansågs också vara en betydelsefull nyhet. Att bågen dessutom omnämndes av Dr. Robert Elmer i hans världs-

berömda bok om bågskytte utgör ytterligare ett bevis på att bågen var en första rangens nyhet.

Den nya bågen fick en god marknad redan från början och såldes över hela Europa. Men det blev snart oroligt ute i världen och världskriget kom med valutarestriktioner och inkallelser. På SEEFAB blev man engagerad i krigsmaterialtillverkning av olika slag. Detta betydde ökad förbrukning av svåransaffat kvalitetsstål, vilket även används i bågarna. Kapaciteten på sportavdelningen ansträngdes ytterligare, bl. a. genom att armén behövde skidstavar av stålror, eftersom det inte gick att skaffa bambu. Men trots detta fortsatte Gille att göra bågar, ty bågskytteentusiasterna fortsatte med sin kära sport, såväl här hemma som i utlandet. Man arbetade till och med på att förbättra bågens konstruktion! Det gällde att hålla sporten vid liv för en pånyttfödelse när freden en gång skulle komma. I en del ockuperade länder användes bågen även för andra, kanske "matnyttigare", ändamål än tävlingar och många bågar smugglades på olika sätt över gränserna.

Freden kom och mera normala förhållanden inträdde. Men rustningarna fortsatte och fortsätter och valutarestriktionerna likaså. Det var fortfarande svårt att inrymma båg-tillverkningen i programmet, men man försökte så gott det gick. Förövrigt var efterfrågan inte så stor och det verkade som om bågskyttet skulle komma att stå stilla. Ur kapacitetssynpunkt var detta tillstånd fördelaktigt, men inte för sporten som sådan. Den behövde pengar!

Även denna gång blev Gille den som räddade situationen. Förbundet fick årliga kon- rantbidrag. Dessa möjliggjorde i sin tur att svenskarna kunde delta i det internationella utbytet, skaffa erfarenheter och göra sitt namn aktat i utländska bågskyttekreter. Samtliga svenska deltaganden i VM efter

kriget fram till 1950, då förbundet kom med i RF och började stå på egna ben, har möjliggjorts endast tack vare de bidrag Gille lämnade! Var och en förstär säkerligen, vilken oerhörd betydelse detta haft för svensk bågskyttesport. Det talas alltjämt om fenomenet Deutgen, och den internationella federationen har tack vare sitt svenska presidium fått stadga och framgång. Strängt taget har vi Gille att tacka för möjligheterna till detta. Att dessa sedan kom att utnyttjas av de lämpligaste personer man kan tänka sig bör vi också vara glada åt.

Av det sagda torde framgå, att svensk bågskyttesport står i mycket stor tacksamhetskuld till Gille. Alla bågskyttar önskar nu, att han måtte få njuta sitt otium i lugn och ro och med god hälsa efter väl förrättat värv!

Slutligen några ord om efterträdaren Carl-Henrik Bergström. Att även han är bågskytte förefaller bara vara fullt i sin ordning. Han började med bågskytte 1942 och har uppnått goda placeringar i alla tävlingar han deltagit i. År 1951 tog han SM-tecken i lag. DM-mästare blev han 1952 och tog elitmärke nr 8 år 1950. Vi önskar honom lycka till i hans ansvarsfulla arbete och hoppas kunna räkna med samma positiva inställning till bågskyttesporten som hans företrädare visat även på andra sätt än ovan redovisats.

**Varje bågskytt
prenumererar på sin
tidning!**

Förbundsordföranden

SVENSKA BÅGSKYTTRAR!

Åter har ett år gått tillända, vilket för-
anleder oss att både blicka tillbaka och se
framåt.

Låt oss börja med det senare och låt
blicken svepa utanför Sveriges gränser. In-
ternationellt sett ha vi nästa år att vän-
ta det definitiva beslutet om bågskytte skall
bli en olympisk sport. Så mycket torde nog
nu kunna sägas att bågskytte inte kommer
med på Melbourne-Olympiaden 1956, men
i juni nästa år sammanträder Internationel-
la Olympiska kommittén i Paris och då
skall bågskyttesportens återinträde diskute-
ras. Till mötet är Bågskyttefederationen in-
bjuden och har redan föranstaltat om en

demonstration av sporten för olympiska
kommittén.

Int. bågskyttefed. kartlägger f. n. båg-
skyttesportens utbredning och intresset för
sporten som olympisk gren. Över 300 brev
med frågeformulär har i denna aktionen
sänts, varvid världens samtliga Olympiska
Kommittéer tillfrågats vad de känner till om
sporten i deras eget land och hur de ställa
sig till sportens reintroducering som olym-
pisk gren.

I Sverige växer och utbreder sig bågskyt-
tet alltmer och klubbantalet har nu passerat
100-strecket. I årets nordiska kamp belade
vi de tre första herrplatserna och första och
tredje plats bland damerna. Nästa år bör vi
vara väl beredda att möta världens topp-
skyttar i VM i Helsingfors. Till den täv-
lingen bör de svenska toppskyttarna nu helt
koncentrera sig och icke splittra sig på någ-
ra bågskyttearter som försämrar deras stil
som tavelskyttar.

Av de svenska storarrangemangen må vi
minnas SM i jakt- och fältskytte uppe i de
vackra trakterna vid Borlänge där klubben
Dalpilen med heder skilde sig från det
maktpåliggande uppdraget att ordna en så-
dan stortävling. Vi minnas särskilt det kät-
ka familjeparet Backhans, där både man
och hustru erövrade SM-tecken.

Tavelskytte SM i Limhamn blev en he-
der för den arrangerande Malmöklubben
Gripen, och den nye svenske mästaren Lars-
Eric Andersson, ung i bågskytte, visade att
i den breda svenska elittoppen sticker det
upp nya och högre toppar, överraskande och
glädjande.

MED ANLEDNING AV...

... att vi nalkas julen — det är inte så
långt dit och vi har fått affärsmännens på-
minnelser i annonser och skyltfönster. Så
kommer ju som bekant nyår och därmed
har alltså sista numret av Tidskriften Båg-
skytten kommit ut för i år. I anledning här-
av vill jag passa på tillfället att tala lite
till min ärade läsekrets.

Då jag som hastigast tittar på bokslutet
ser jag med tillfredsställelse att tidskriften
även i år gått skapligt d. v. s. antalet pre-
numeranter har ökat något dock för lite
för att vi skall kunna öka ut sido- och bild-
antalet. Debet och kredit väger ungefär
jämt, mycket mycket glädjande kanske all-
ra mest för en stackars redaktör.

Så kommer önskelistan:

Mera text till klubbspalten

Mera tekniska frågor

Alla manus redaktionen tillhanda se-
nast den 15 i varje månad, helst ma-
skinskrivna med dubbelt radavstånd.

Intensivare arbete av kontaktmännen
för flera prenumeranter.

Detta är väl inte orimligt, man nästan

tycker det borde kunna förverkligas. Som
Ni kanske alla känner till, har tidskriften
tidigare gått ut under jan. månad till alla
gamla prenumeranter antingen prenumera-
tionsavgiften varit redaktionen tillhanda
vid årsskiftet eller ej. Detta för att Ni skall
slippa förlora någon tidning. Så blir det
även 1955 naturligtvis i den fasta övertyg-
elsen att alla då sänt in tian och skaffat
minst en ny prenumerant. Nu är naturligt-
vis det alla bästa sättet att omg. gå till
posten och prenumerera för 1955. Betänk
att vi arbetar med små resurser. Underlätta
vårt arbete enligt vad ovan sagts och Ni
bereder oss en stor lättnad i våra bekym-
mer.

Till sist ber jag att till alla som under
året gynnat tidskriften på ett eller annat
sätt få framföra *Ett Hjärtligt Tack*. Med
förhoppning om gott samarbete under kom-
mande år ber jag att få önska Eder alla

*En God Jul och Ett Lyckosamt Gott
Nytt År.*

Gösta Smedel

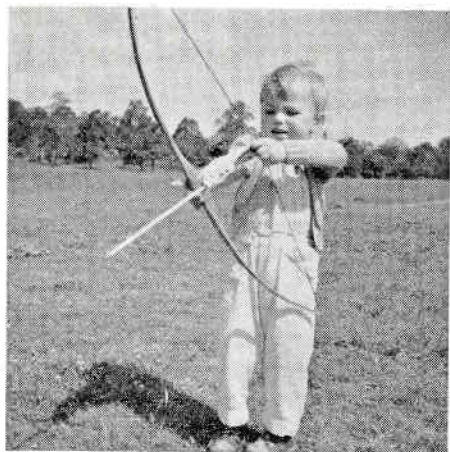
Från de trevliga fältskyttetävlingarna i
Borlänge, med en rikedom på trevliga mål
och en utmärkt idealisk bakgrund som pil-
fång har jag ett minne som jag vill fram-
föra till skyttarnas allvarliga begrundande,
jag säger det ej i avsikt att kasta ut någon
brandfackla, uta för att med allvar genom-
tänkas. Handen på hjärtat, fältskyttar —
kan vi inte avföra märkesskjutningen från
jakt- och fältskytte? Detta skall bedrivas
instinktivt helt enkelt. Hur tokigt såg det

inte ut med skyttar som stod och mättade
och mäte med mätsticka mot en björn —
nej drag pilen raskt och tveklöst och gå
helt in för instinktivskyttet.)För märkes-
skjutning finns tavelskyttet.

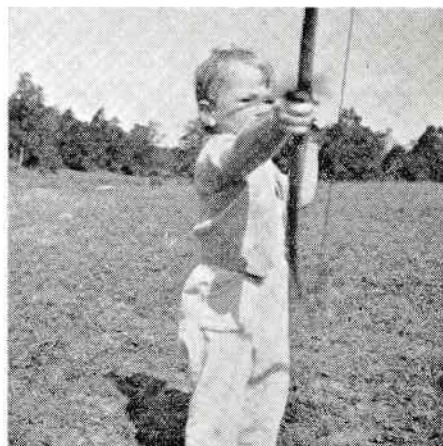
Så önskar jag alla skyttar, tavel-, fält- och
jaktskyttar ett gott slut på det gamla året
och Ett Gott Nytt År, med nya rika erfä-
renheter, ännu flera knutna vänskapsband
och ytterligare framgång för vår sport.

Henry Kjellson

DET SKALL BÖRJAS I TID...

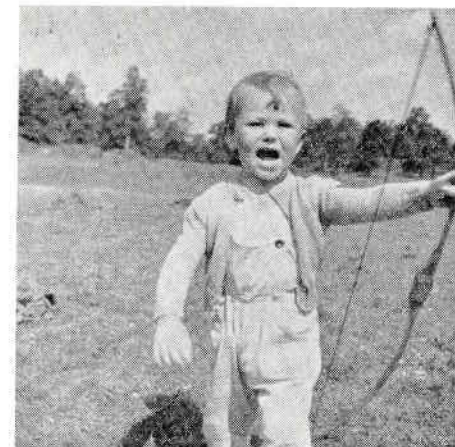
Nu skall jag visa Pappa ...

och peta dit en fin träff.

Så där ja!?!

Vilken träff, vilken fin träff, va!

Bågskyttens sång

När min själ är tyngd utav vardagsbestyr
när jag känner mej dystert i hågen
och arbetsglädjen ifrån mej flyr
då griper min hand efter bågen.

Så ilar jag ut med lättat sinn
sätter tavlan upp på stativet
tar en pil ur kogret av garvat skinn
som jag fäst med en rem om livet

Jag spänner min båge med senig arm
och riktar mitt ögat mot målet
så håller jag andan med vidgad barm
och så klingar det svenska stålet.

Orörlig jag bidar med lyftad hand
jag pilbanan följer med blicken
och känner den sanna glädjen ibland
när skottet tar mitt i pricken.

Så skjuter jag många granna skott
och känner mig glad och nyter
men ett tu tre blir det bommar blott.
Vad är det väl då som tryter?

Jag bliver så vred att jag knappt kan stå
still
och jag slarvar totalt med stilen
men så samlar jag mej och så bjuder jag
till
och i guld sitter darrande pilen.

När jag skjutit en rond eller kanske två
så vankar jag hem tillbaka
och knogar glad i min vardagsvrå
och kysser min hulda maka.

Jag känner mej renad som uti ett bad
jag känner mig glad i hågen
som en lek kan jag skriva rad efter rad
och därför: "Ett leve för Bågen!"

KLUBBSPALTEN

BORÅS BÅGSKYTTEFÖRENING

Sommarens tävlingssäsong avslutades, som vanligt, med höstmöte under sedvanliga former. Efter mötet fördes vi i gemensam buss ut till vår kära bågskyttestuga, där några av våra damer dukat upp en utsökt läcker supé som kunnat tävla med vilken som helst mästerkocks. Senare på kvällen förnöjdes vi av en lokalbetonad kabaré och aftonen avslutades med dans.

Naturligtvis firade vi också Luciadagen. Detta skedde i samband med vårt ordinarie decembermöte. Vår egen strålande lilla Lucia omgiven av sina små tärnor och dragen av två små tomtensisar i en förtjusande vagn uppvaktade oss med sång och kaffe

med dopp. Under mötet diskuterades vinterns arbete och styrelsen fick i uppdrag att utforma detta i den kamratliga samvarons tecken. Dessutom beslutades, att även under kommande vår anordna en nybörjarekurs i bågskytte enligt våra "patenterade" regler, som visat sig mycket nyttiga för såväl gamla som nytillkomna skyttar.

Till slut önskar jag alla tidningens läsare en God Jul och ett Lyckosamt Nytt År.

Göran

LILLE SPICKER får givetvis endast låna bågen när pappa är med

GÖTEBORGS BÅGSKYTTEKLUBB

höll årsmöte den 5 november, varvid styrelsen fick följande sammansättning.

Ordf.: Yngve Bluhme

V. ordf.: Tage Ljungkvist

Sekreterare: Annabritta Billö

Kassör: Erling Stranne

Materialförvaltare: Göte Wedin

Pressombudsman: John Kinell

Tävlingsled. o. klubbmästare: Lewi Schagerström, Georg Anetjärn

Adjungerande ledamöter: Adolf Andersson, Patrik Hedendahl, Göran Tropp och Erik Trolle.

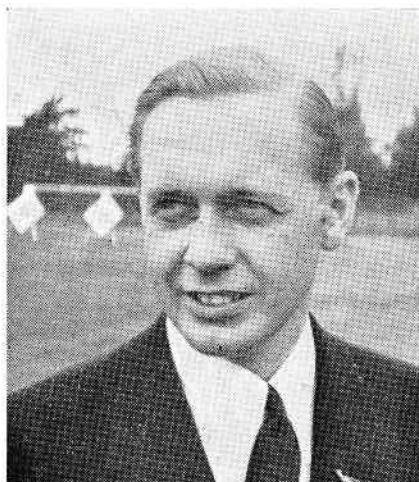
Till hedersordförande valdes: Erik Trolle
Klubbens adress är numera: c/o Bluhme,
Wasagatan 42, Göteborg C

Sekr.

TIBRO

Snart har ett år återigen gått tillända, och liksom alla landets bågskytteklubbar ser vi tillbaka på ett bågskytteår, fyllt av såväl framgångar som motgångar. För oss har året ändå varit ett av de framgångsrikaste i vår fyraåriga historia, med bl. a. en landslagsrepresentant vid N. M. i Köpenhamn, två svenska rekord, ett för alltid erövrat vandringspris samt goda placeringar i flera tävlingar. Därtill har vi arrangerat två tävlingar, vår nationella Tibro-Träff samt Västergötlands DM i tavelsskytte, som trots det skyfallsliknande regnet blev en trevlig tävling och en god propaganda för vår sport. Vi har under året arbetat på, att få fram flera bågskyttar, och vi har lyckats ganska bra, varför vi ser ganska förhoppningsfullt på de kommande åren. Just nu arbetar vi med planerna på en bågskytte-stuga vid vår bana. Meningen är att vi därmed skall få en samlingslokal som vi även skall kunna använda på vintern, och därmed upprätthålla kontakten mellan medlemmarna. Vi önskar till sist alla bågskyttar Ett Gott Nytt År.

G. Wahll

Pressambudsmannen

Bågskyttens redaktör har haft vänligheten be mig sända en liten jul- och nyårshälsning till den internationella spaltens läsare. Det gör jag självfallet mycket gärna.

*Alltså: God Jul och Gott Nytt
År på Er allesammans!*

En nyårshälsning skall ju helst också innehålla något av önskingar och förhoppningar inför det nya året. Först tillönskar jag då alla skyttar och ledare ett framgångsrikt arbetsår, och landslagsskyttarna en lång rad av guldkantade framgångar i Helsingfors. Därefter på önskelistan sätter jag förhoppningen om ytterligare utbyggnad och förstärkning av förbundets distriktsorganisationsplaner, med många utmärkte ledarkurser i stil med Västergötlands i Trollhättan. Och sist men inte minst tillönskar jag federationen framgång vid de olympiska förhandlingarna i Paris i juni. Lycka till, alla bågskytteväänner!

Lars Ekegren

Förbundssekreteraren

farande släpar efter ifråga om goda föreningsledare och instruktörer. Dessutom dras våra föreningar med ekonomiska bekymmer.

Jag tror att om en förening som begåvats med ett par driftiga och kunniga ledare, löses de ekonomiska bekymren ganska snart. Ett tips! IF Ulvarnas juniorer har under 1954 insamlat tomflaskor för närmare 3.000 kronor. Insamling av tomflaskor är ett sätt och flera lösningar finns.

Vad jag minns från 1954 är

— BK Gripens och Dalpilens verkligt fint arrangerade SM-tävlingar.

— stor-slam i NM, 7 man bland de 9 bästa i resultatlistan. Barbro Eriksson och Bertil Olsson, NM-mästare.

— Bissmans hårda kamp med Grästorparen Lars-Erik Andersson vid SM och "filbunken" Iris Axlunds fight med Sandvikens Barbro vid samma tävling.

— herr och fru Backhans förnäma mästerskapsprestation i Borlänge.

— Birgitta Banges lovvärda försöka att sätta fart på dambågskytten.

— Bågskyttens redaktör som skrapat ihop 12 nummer med några kronors VINST trots att föreningarna varit tämligen slöa i prenumerations- och annonsanskaffning. Redaktörens prestation motsvarar ca 2 m. i höjdhopp. Han är värd en lagerkrans.

— distriktet, som varit särskilt livaktiga och bör omnämnas. Dessa äro Västergötland, Norrland, Blekinge, Göteborg, Värmland och Stockholm. Stockholms distrikt har bl. a. i samråd med Norrbackadistriktet introducerat bågskytten bland invaliderade. Här har IF Ulvarna lånat ut hela sin utrustning.

— skåneklubbarnas stort upplagda serietävling.

— förbundsstyrelsens jättearbete med våra tävlingsbestämmelser som nu föreligger

Nyår är alltid de goda föresatserna och löftenas gyllene tid. Men beklagligt nog flagnar bladguldet av lika fort som veckorna rinner iväg — och fram på värkanten står man där och stampar i samma hjulspår.

För min del avger jag inga nyårslöften och inte heller satsar jag på några föresatser. Det är mycket roligare med nyårsönskingar och arbeta så där lagom på dessa så att åtminstone någon blir förverkligad.

Inför 1955 har jag alldeles speciella önskingar och detta i min egenskap av lagkapten för VM-laget. Men därom återkommer jag.

Ett år har gått och ett nytt träder till. Vi kan se tillbaka på ett 1954 som ett år blandat med gott och ont. Gott så tillvida att vår bågskyttesport bevisligen ökat kvantitativt (nu över 100 föreningar) i samma takt som vi sakta men säkert bygger ut våra distriktsorganisationer. Intresset och förstärkelsen för bågskytten vinner ständigt ny mark. Mindre gott i så måtto, att vi fort-

klara att sändas ut till föreningarna på remiss.

— FITA-exekutivens stora ansträngning att få in bågskytten i olympiska sammanhang.

— vår förbundsordförandes tålmod och intresse att hålla hela bågskytteskutan flytande. Jag kan försäkra att uppgiften är prövande.

Ja, detta var bara några få glimtar och minnen från tävlingsfält och kansliarbete som jag för tillfället fångat och skrivit ned.

Vad jag önskar är

— framförallt stabilitet och drive i våra distriktsorganisationer.

— intensivare kursverksamhet i distrikten i avsikt att utbilda instruktörer och föreningsledare.

— bättre ekonomi i föreningarna, goda träningsplatser och träningslokaler.

— att våra föreningar inte ensidigt och stereotypt låser fast sin idrottsverksamhet till att endast omfatta bågskytte. De kan bli för mycke av det goda. Komplettera därför föreningens träningsutrustning med en skivstång och träna med lätta vikter. Träningsråd kan erhållas från Tyngdlyftningsförbundet. Någon dag i veckan motionsgymnastik.

— att de skyttar som siktar på 1955-års VM redan påbörjat sin träning (inte skjutträning) men väl konditionsträning.

— att förbundet under 1955 skall få 20 nya föreningar. Hälften därav från Norrland och en i resp. Öland och Gotland.

Slutligen vill jag framföra ett personligt tack för gott och trevligt samarbete under detta år med förenings- och distriktsledarna i olika delar av Sverige.

Alla bågskyttevännen landet runt och mina kolleger i Danmark, Norge och Finland tillönskas en

God Jul och Gott Nytt År

Olle Lifors

Rapport

från instruktions- och ledarkursen i Trollhättan

Strömsbergs Vandrarhem i Trollhättan, var en mycket trevlig och lämplig hemvist för den ledarkurs som Västergötlands Idrottsförbund, Bågskytte-sektionen, arrangerade den 27—28 nov.

Inbjudan som även tillsänts Göteborgs- och Bohuslän-Dals distrikt, hade tacksamt hörsammats av Uddevalla B. K., Kungälv, Götaverkens- och Göteborgs B. K. Kursen gav oss alla en behållning som med all sannolikhet kommer att spåras i det fortsatta arbetet för sportens utbredning och framtid, speciellt vad det gäller ungdoms- och dambågskytte.

Gösta Smedel som var kursledare, skall ha en varm eloge för allt arbete med kursens tillkomst och uppläggning. Av den ivriga diskussion som följde varje programpunkt kunde utläsas att kursverksamhet av detta slag är vad klubbarna behöver.

Programmet som det från början upplagts blev på grund av en föredragshållares förhinder att närvara, helt ändrat, vilket faktiskt räddade hela kursen, ty som det nu blev, fick varje fråga en ingående och uttömmande behandling, vilket jag anser gav mer än ett forcerande av ett späckat kursprogram.

Förutseende som Gösta är, hade han vidtalat Siv Håkansson att stenografera ned allt som yttrades, varför jag förmodar att Bågskyttens läsare så småningom, i koncentrerad form får del av de olika ämnen som behandlades samt de debatter som följde. Jag tror det skulle räcka till en följetong.

Programmet var följande:

God Jul

och

Gott Nytt År

tillönskar

Bågskyttarna Grästorp

God Jul

och

Gott Nytt År

tillönskar

Vänersborgs Bågskytteklubb

God Jul

och

Gott Nytt År

tillönskar

Älvenäs Bågskytteklubb

LÖRDAG:

Gösta Smedel: Kursens öppnande, SBF:s organisation och förvaltning, anslagsfrågor.

Leif Stegeland: R. F.:s nya giv för ungdomsverksamhet samt MIKA-rörelsen.

SÖNDAG:

Sixten Lundgren: Föreningsledning, förenings bokföring.

Lars Ekegren: Press och propaganda.

Birgitta Bange: Bågskytte som damidrott samt propaganda.

Gösta Smedel: Sammanfattning av under året arrangerade tävlingar.

Gösta Smedel: Sämmanfattning och avslutning.

Yngve Bluhme

Vet Ni

att vi för två år sedan frågade efter 1000-e prenumeranten på Tidskriften Bågskytten,

att den kontaktman som lyckades redovisa denna skulle erhålla en komplett bågskytteutrustning valfri dam eller herr,

att detta erbjudande fortfarande står kvar,

att vi nu är så pass nära detta tal att det kan hända när som helst.

Alltså sätt full fart herrar kontaktmän, använd lite tid varje kväll till att samla nya prenumeranter. Betänk att vi nu har över 100 bågskytteklubbar i Sverige med över 2000 medlemmar, alltså det bör inte vara någon svårighet.

Lycka till!

Redaktionen

SM i Fältbågskytte 1955

Inte ens en enda liten ofullständig ansökan om SM-arrangemangen har kommit till hands, då ansökningstiden gick ut den 30 nov. Tiden har därför förlängts till den 31 jan. 1955. Hågade klubbar torde alltså inkomma med ansökan före detta datum.

Ansökan skall åtföljas av organisationsplan och ekonomisk kalkyl (huvudsakligast uppgift om startavgift individuellt och för lag) samt hur många deltagare ni räknar med att få.

Då det nu beslutats att SM kan arrangeras på två platser med de båda klasserna var för sig, torde ansökan även innehålla uppgift om vilken klass, eller om båda klasserna önskas.

Då det visat sig, att mathållningen för många klubbar är ett oöverkomligt problem, meddelas att detta arrangemang inte är en given plikt. Skytte ordnar nog för sig själv, bara han vet om saken i god tid.

Beträffande organisationsplan så tycks den sätta myror i huvudet hos en del. Man undrar vad en sådan skall tjäna till; man menar att den saken rör endast arrangören.

Det är förbundsstyrelsens uppgift att se till att mästerskapstävlingarna får ett fullgott arrangemang, att ingenting lämnas åt slumpen. En genomtänkt organisationsplan ger två viktiga ting: den tvingar sökanden att i god tid verkligen inventera sina förutsättningar, och den ger förbundsstyrelsen en rätt god uppfattning om i vilka händer arrangörskapet överlämnas.

Exempel på hur en organisationsplan kan skrivas ut finnes i nr 5 (majnumret) av Bågskytten.

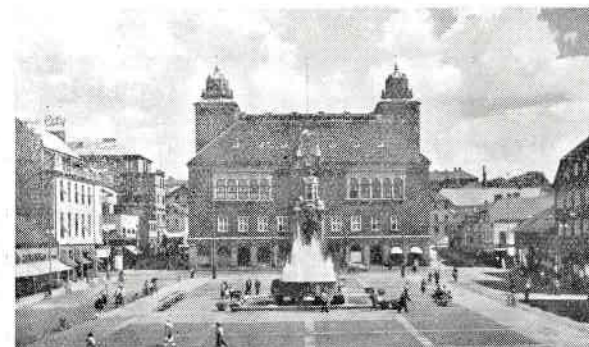
I nämnda organisationsplan finns en detalj, som inte följdes vid SM-tävlingarna i Borlänge i somras. Finn ut detaljen och förbättra den i övrigt.

Ansökningshandlingarna adresseras till

E. Artur Larsson
Tuna-Hästberg

Betald annonsplats

BORÅS

S-M STAD 1955

God Jul och Gott Nytt År

tillönskas alla gynnare och vänner

Redaktionen

TRYCKSAKER

av alla slag levereras från

CIVILTRYCKERIET - Borås

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Sandvikens Bågskjutningsklubb

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Malmö Bågskytteklubb

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Göteborgs Bågskytteklubb

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Götaverkens Bågskytteklubb

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Borås Bågskyttesällskap

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Huskvarna Bågskytteklubb

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Uddevalla Bågskytteklubb

God Jul
och
Gott Nytt År

tillönskar

Stockholms Bågskjutningsklubb

Ni träffar prick

om Ni anlitar SVEX för Edra transporter

Möbelbussar — Lastbilar — Skåpbilar

Specialitet: Flyttningar

Telefon växel 175 80

Bågsträngar

Strängar till alla bågtyper, limmade sträckta, töjningsfria. Vid beställning av APOLLO uppge om stor eller liten ögl. Mot postförskott à 3.50. 5 strängar fraktfritt. Rabatt till klubbar med större order.

E. ARTUR LARSSON
Tuna-Hästberg

Det är inte

Båg

att man träffar

Prick

om som den snabba

Pilen

man sina apparatorder

Skjuter

in till

ELVÄRME-VERKEN

AKTIEBOLAG

Gamlestadvägen 3 b, GÖTEBORG

Telefon 11 61 44 — 19 86 38

Specialfabrik för elektrovärmeapparater

**BROSCHYRER-
ETIKETTER**

Bäst i litografiskt tryck

BORÅS KLICHÉ & LITOGRAFISKA A.-B.